

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1861	Κυριακὴ ΚΔ' (Ζ') Λουκᾶ (Ἐφ. 2,14-22) 23 Νοεμβρίου 2014	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Πόθος εἰρήνης

«Ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. 2,14)

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχει μία λέξι πού ὀλοὶ ἔχουν στὰ χεῖλη, εἶνε ἡ λέξις **εἰρήνη**.

Ποίος ἀπὸ μᾶς εἶνε «**υἱὸς εἰρήνης**» (Λουκ. 10,6), ἄξιος νὰ τὴν ἀναφέρῃ; Θά ἔπρεπε νὰ κατεβῆ πάλι ἀπὸ ψηλὰ ἕνας **ἄγγελος** ἀπὸ ἐκείνους πού ἔψαλαν στὴ Βηθλεέμ «**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**» (Λουκ. 2,14).

«**Εἰρήνη φίλη, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα**», ὅπως λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός (PG. 35,1132). Εἰρήνη! ἰδανικό, κορυφαῖο ἀγαθὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅπως λέει ὁ προφήτης Ἰερεμίας, θά ῥθῃ ἐποχὴ πού θά λένε: «**Εἰρήνη εἰρήνη. καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη;**» (Ἰερ. 6,14). Καὶ σήμερα ἀκριβῶς ἐφαρμόζεται ὁ προφητικὸς αὐτὸς λόγος: λέμε κ' ἐμεῖς «**εἰρήνη εἰρήνη, καὶ ποῦ εἶσαι εἰρήνη;**».

Ἔρασταὶ τῆς εἰρήνης, ἄς ἐπιχειρήσουμε τώρα ἕνα **νοερὸ περίπατο ζητώντας τὴν εἰρήνη**.

***

● Καὶ πρῶτα ἄς ἐπισκεφθοῦμε τὰ **παλάτια καὶ μέγαρα**. Μπαίνοντας σὲ πολυτελεῖς αἴθουσες καὶ δωμάτια ἀναζητοῦμε τὴν εἰρήνη. Ἀλλὰ εἰρήνη μέσα ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει. Τὸ ἀντρόγυνο, πού κατοικεῖ ἐδῶ, ἐνῶ δὲν στεροῦνται τίποτα, δὲν εἶνε ἀγαπημένοι· βρίσκονται σὲ ψυχρότητα, ὀδηγοῦνται σὲ διάστασι. Κάθονται νὰ φᾶνε μὲ σερβίτσια σπάνια, μὲ ὑπηρετές καὶ μαγεῖρους, μὰ ὄρεξι δὲν ἔχουν. Φαρμάκι τὸ ψωμί, τὸ γλύκισμα, ὅ,τι εἶνε πάνω στὸ τραπέζι. Αὐτὸ πού ὄλα τὰ κάνει ἄνοστα καὶ μεταβάλλει τὸ σπίτι σὲ κόλασι εἶνε ἡ **διχόνοια**, οἱ ἔριδες καὶ φιλονικίες. Ἔτσι βλέπεις πλοῦσια σπίτια νὰ ἔνε δυστυχησμένα, ἢ γυναῖκα νὰ τρέχη σὲ δικηγόρους γιὰ διαζύγιο, ὁ ἄντρας ν' ἀναστενάξῃ καὶ νὰ ζητᾶ παρηγοριὰ στὶς ἀκρογιαλιές.

Καὶ τότε θυμᾶσαι τὸ σοφὸ Σολομῶντα πού λέει, ὅτι προτιμότερο νὰ τρώῃ κανεὶς ἕνα κομμάτι ξερὸ ψωμί μὲ εἰρήνη, παρὰ μοσχάρια μὲ φιλονικίες: «**Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας**» (Παροιμ. 15,17). Ἔχω ὠραίες ἀναμνήσεις

βοσκῶν τῆς ὑπαίθρου στὰ ψηλὰ βουνά, πού τὸ ἀντρόγυνο κατοικεῖ ἀγαπημένο στὴν καλύβα, τρῶνε μονοιασμένοι πάνω στὰ χορτάρια τῆς γῆς –τὸ εἶδα, τὸ ἀπῆλαυσα αὐτό–, κάνουν τὸ σταυρό τους, εὐλογοῦν τὸ Θεό. **Ἡ εἰρήνη τῆς καλύβας** δὲν ἀνταλλάσσεται μὲ τὰ πλοῦτη τῶν ἀνακτόρων. Ἐκεῖ ὑπάρχει σχετικὴ εἰρήνη, στὰ μέγαρα ἢ εἰρήνη εἶνε μὲ τὸ σταγονόμετρο.

● Φεύγω τώρα ἀπὸ ἔκει καὶ κατεβαίνω στὸ κέντρο τῆς **πόλεως**, ὅπου σφύζει ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ μὲ τὰ ἰλιγγιώδη ποσὰ σὲ τράπεζες καὶ **χρηματιστήρια**, μὲ τὶς μεγάλες βιομηχανίες καὶ τὸ ἐμπόριο. Βλέπω ἀνθρώπους νὰ τρέχουν μανιασμένοι. Τοὺς σταματῶ – δὲν σταματοῦν, τοὺς μιλῶ – δὲν κουβεντιάζουν. Μὰ ἀλογόμυγα τοὺς ἔπιασε; τί συμβαίνει; Εἶνε ἄρρωστος ὁ «θεός» τους. Αὐτοὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ δὲν κλαῖνε, δὲν πάσχουν μὲ τὸ Χριστό. Ἀλλὰ τώρα εἶνε ἄρρωστος ὁ «θεός» τους, ὁ μαμωνᾶς, τὰ τριάκοντα ἀργύρια, ἢ λίρα. Ὁ «ναός» τους, τὸ χρηματιστήριο, κλονίζεται. Ἀνεβαίνει ἢ λίρα – κατεβαίνει ἢ λίρα κ' ἢ καρδιά τους πάει νὰ πάθῃ συγκοπή.

● Ζήτησα τὴν εἰρήνη στὰ παλάτια, δὲν τὴ βρήκα· τὴ ζήτησα στὰ χρηματιστήρια καὶ τὸν ἐμπορικὸ κόσμον καὶ εἶδα ἀγωνία. Κάπου ἄλλοῦ σταματῶ· βλέπω ἕνα παλάτι μαρμάρينو, χτισμένο μὲ χρήματα ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ἀπ' ἔξω κυματίζουν σημαῖες, μὰ πάνω ἐκεῖ ἀπ' τὸ μέγαρο ἕνα περιστέρι πετάει τρομαγμένο στοὺς οὐρανοὺς. Τὸ μέγαρο αὐτό, πού χτίστηκε μὲ τόσες ἐλπίδες γιὰ μιὰ παγκόσμια εἰρήνη, εἶνε γνωστό· εἶνε ὁ **Ὄργανισμὸς Ἠνωμένων Ἐθνῶν** (Ο.Η.Ε.).

Μπαίνω μέσα, βλέπω ὄλους μαζεμένους. Ἀνεβαίνουν στὸ βῆμα, μιλοῦν σὲ διάφορες γλώσσες. Ὅλοι στὰ χεῖλη ἔχουν τὴ λέξι «εἰρήνη». Τὸ μέγαρο ὅμως πρέπει νὰ ὀνομαστῇ ὄχι Ἠνωμένα Ἐθνη, ἀλλὰ **Πύργος Βαβέλ**. Μιλοῦν γιὰ εἰρήνη, ἐνῶ ὁ κόσμος σείεται. Δυστυχῶς ἀμάρτησαν πολὺ. Ὅσο καὶ ἂν ποθοῦν τὴν εἰρήνη, βρίσκονται σὲ σάλο. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς

γής, οί τελευταῖες γενεές, θὰ πληρώσουμε μιὰ μεγάλη ἄμαρτία, ἕνα τρομερὸ ἔγκλημα. Ποιό;

Κάποτε στὰ χωριά μας, ὅταν πέθαινε ἄνθρωπος, ἕνα μῆνα ἔκλαιγαν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας συνέβη **ὁ δευτέρος παγκόσμιος πόλεμος**. Σκοτώθηκαν –μετρήστε– 58 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι! Γίναμε Κάϊν· κι ἀκούγεται ἡ φωνὴ «Κάϊν, ποῦ εἶνε ὁ ἀδελφός σου;» (βλ. Γέν. 4,9). Αὐτὸ τὸ αἷμα, αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔγιναν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, αὐτὰ σείουν τώρα τὴν οἰκουμένη. Κάϊν Κάϊν, ἀνθρωπότης ἀνθρωπότης, ποῦ εἶνε τὰ παιδιὰ σου; Γι' αὐτὸ τρέμουμε ἀπὸ ἀγωνία.

● Θέλετε νὰ δῆτε **στήν κοινωνία** ποῦ φαίνεται ἡ ἀγωνία; Πηγαίνετε στὰ φαρμακεῖα καὶ ρωτήστε, ποιά φάρμακα ἔχουν τὴ μεγαλύτερη κατανάλωσι; Δύο εἶδη. Τὸ ἕνα δὲν τὸ λέω δημοσίως· θὰ τὸ ἔλεγα ἂν εἶχα μπροστά μου μόνο τοὺς μεγάλους, ποὺ τὰ χέρια τους στάζουν αἷμα ἀπὸ φόνους μικρῶν παιδιῶν. Τὸ ἄλλο εἶδος ποῖο εἶνε; τὰ λεγόμενα **ψυχοφάρμακα**, τὰ καταπραϋντικά τῶν νεύρων καὶ τὰ ὑπνωτικά.

Εἶνε μικρὸ νὰ πέφτης τὸ βράδυ καὶ νὰ κοιμᾶσαι ἤσυχα καὶ νὰ ξυπνᾶς τὸ πρωὶ δροσᾶτος νὰ πιάνης δουλειά; **Ὁ ὕπνος εἶνε δῶρο Θεοῦ**. Οἱ πονηροί, ὅπως λέει κάπου ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, δὲν ἔχουν ὕπνο (βλ. Παροιμ. 4,16). Καὶ πράγματι στήν ἐποχὴ μας ὁ Θεὸς ἀφαίρεσε τὸν ὕπνο· βλέπεις νέους ἀνθρώπους, ἄντρες, γυναῖκες, ἐπιστήμονες, νὰ μὴ μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν κι ἀναγκάζονται νὰ παίρνουν χάπια. Ἀφαιρέθηκε ἡ ἡσυχία ἀπὸ τὴ γῆ.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν **πουθενὰ εἰρήνη**; ὦ ἀδέρφια μου, ὑπάρχει κάπου. Ἀλλὰ θὰ μ' ἀκούσετε; Θὰ τὸ πῶ ὁ ἐλάχιστος ἐγώ·

«Ὅσοι ζητᾶτε τὴν εἰρήνην σὲ πλούτη, διασκεδάσεις, δόξεις καὶ τιμές, σὰς φωνάζουν ἡ Ἱστορία, οἱ τάφοι, μυριάδες παραδείγματα· εἰρήνην δὲν ὑπάρχει στὶς σχολές οὔτε τοῦ Ἐπικούρου οὔτε τοῦ Σαρδανάπαλου οὔτε τοῦ Νέρωνος οὔτε νεωτέρων ψευδοσωτήρων. Ὑπάρχει κάπου ἄλλοῦ. Ποῦ; Ἀφήστε τοὺς δρόμους τοὺς σκολιούς, **«εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους»** ὑμῶν (Ματθ. 3,3. Μάρκ. 1,3. Λουκ. 3,4). Ἐλᾶτε ν' ἀνακαλύψουμε μαζί τὸ στενὸ ἀνηφορικὸ δρομάκι ποὺ ὁδηγεῖ **στοὺς Γολγοθᾶ** καὶ νὰ τὸ ἀνεβοῦμε. Κ' ἐκεῖ τί θὰ δοῦμε;

Θὰ δοῦμε τοὺς **προφῆτες καὶ ἀποστόλους** νὰ κηρύττουν τὴν εἰρήνην, ποὺ ἔφερε ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ· ἄλλος νὰ λέη **«Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται...»** (Ἡσ. 53,4)· ἄλλοι νὰ λένε, ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας του θὰ ῥθῆ μέρη ποὺ τὸ σίδερο, ἀντὶ μαχαίρι καὶ ὄπλο πολεμικὸ, θὰ γίνη γεωργικὰ ἐργαλεῖα (βλ. Μιχ. 4,3. Ἡσ. 2,4), ὁ λύκος θὰ βόσκη μὲ τὸ ἀρνί (βλ. Ἡσ. 11,6). Θὰ γίνη τότε μία πνευματικὴ ἄνθησι, καὶ ὁ ἀπόστολος θὰ δείχνη τὸν Ἐσταυρωμένο λέγοντας·

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ», **«αὐτὸς γάρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν»** (Ἐφ. 2,14).

Ποιά εἶνε **ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ** τὸ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος· **«ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ κατήλλαξε τοὺς ἀμφοτέρους** (=ἰουδαίους καὶ εἰδωλολάτρες)» (Ἐφ. 2,15-16), νίκησε καὶ νέκρωσε τὴν ἄμαρτία. Ἔτσι εἰρηνεύσε ὁ ἄνθρωπος. Ὅποιος ἔχει τὸ Χριστό, εἰρηνεύει **μὲ τὸ Θεό**· ὁ Θεὸς εἶνε γι' αὐτὸν πατέρας. **«Πάτερ ἡμῶν»** (Ματθ. 6,9), λέει κι ἀκούει βαθεῖα μέσα του τὸ **«ἄββᾶ ὁ πατήρ»** (Ρωμ. 8,15. Γαλ. 4,6). Εἰρηνεύει ἐπίσης **μὲ τὸν πλησίον**, τὸν νιώθει ἀδελφό. Εἰρηνεύει ἀκόμη **μὲ τὸν ἑαυτό του**· ἄγγελος Κυρίου στὸ ἐξομολογητήριό σβῆνει ὅσα ὁ διάβολος ἔγραψε στὸ μαῦρο πίνακα. **«Τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ... καθαρῖζει ἡμᾶς ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας»** (Α' Ἰω. 1,7)· ἕνα ἠλεκτρόνιο ἀπὸ τὸ αἷμα του φτάνει! Εἰρηνεύει τέλος καὶ **μὲ τὴ φύσι**· ἔχουμε παραδείγματα ἁγίων –ἂς μὴν τὰ πιστεύουν οἱ μοντέρνοι, ἐγὼ τὰ πιστεύω–, ποὺ καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, ἀκόμα καὶ τὰ θηρία, ἡμερεύουν κοντὰ σὲ ἁγίους.

* * *

Ἀδελφοί μου· ὅσοι πιστεύουμε στὸ Χριστὸ **νὰ γίνουμε ἄνθρωποι τῆς εἰρήνης**. Ὅχι τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου τούτου, ποὺ ὅταν λέει εἰρήνη ἄλλα ἐννοεῖ. Εἰρηνεύετε λοιπὸν σύζυγοι μετὰ ξύ σας, παιδιὰ μὲ τοὺς γονεῖς, ἐργάτες μὲ τοὺς ἐργοδότες, εἰρηνεύετε πατρίδα μας, εἰρηνεύετε οἱ πάντες. Ἀλλὰ ὑπὸ ἕνα ὄρον· τὸ θεμέλιο τῆς εἰρήνης δὲν εἶνε ἡ ἀδικία, ἡ ἐκμετάλλευσι, ἡ βία· τὸ θεμέλιο τῆς εἰρήνης εἶνε ὁ βράχος τοῦ Γολγοθᾶ, ὅπου μὲ αἷμα γράφτηκε τὸ **«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»** (Ἰω. 13,34-15,12,17. Α' Ἰω. 3,11-4,7). Διαφορετικά, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, **«Κρείττων ἐπαινετὸς πόλεμος εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ»** (PG. 35,488c)· ἐγὼ τοῦλάχιστον προτιμῶ τὸν πόλεμο ἀπὸ μιὰ «εἰρήνην» ποὺ χωρίζει ἀπὸ τὸ Θεό.

Εἰρηνεύετε μὲ ὅλους· ἕναν μόνο νὰ πολεμᾶτε μὲ κάθε τρόπο, τὸ σατανᾶ. Νὰ κηρύξουμε πόλεμο ἐναντίον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς ἀβύσσου, τῆς αἰρέσεως, κάθε κακοθείας. Καὶ τότε ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ **«ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν»** (Φιλιπ. 4,7) θὰ πλημμυρίζη τὶς καρδιές μας, θὰ εἴμαστε υἱοὶ καὶ θυγατέρες εἰρήνης, ἕως ὅτου διαβαίνοντας τὴν **«κοιλιάδα τοῦ κλαυθμῶνος»** (Ψαλμ. 83,7) φθάσουμε ἐκεῖ. Γιατὶ ἐδῶ ἡ εἰρήνη εἶνε σχετικὴ· (καὶ αὐτὸς ὁ Χριστός, λέει τὸ Εὐαγγέλιο, εἶπε· **«Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται»** (Ἰω. 12,27), πέρασε κ' ἐκεῖνος ὠκεανὸ θλίψεως, ἀλλὰ στὰ βάθη του εἶχε εἰρήνη). Κι ὅταν πλέον διαβοῦμε τὴ χαράδρα κι ἀνεβοῦμε ψηλά, θ' ἀκούσουμε ἄλλη μιὰ φορά· **«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»** (Λουκ. 2,14)· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος